

prima instanță - (judecătoria Centru mun. Chișinău) A. Cucerescu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, E. Fistican. V. Negru

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Primăria municipiului Chișinău și societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.75 împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” privind contestarea actelor administrative și cererea de chemare în judecată înaintată de Niculcea Edgar, Mocreac Olga împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” și Primăria municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 23 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 decembrie 2014 Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.75 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău solicitând anularea certificatului de urbanism nr.79/14 din 11 februarie 2014 și a autorizației de construire nr.400 din 11 noiembrie 2014 eliberate de Primăria municipiului Chișinău.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.75 este proprietarul blocului cu 9 etaje din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău.

În luna decembrie a anului 2014 a constatat că în subsolul blocului se efectuează lucrări de construcție, autorizate de către Primăria municipiului Chișinău.

Susține că beneficiarul construcției este societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service”, care este deținătorul unor încăperi separate din subsolul clădirii și dorește

să sistematizeze subsolul prin efectuarea unei intrări suplimentare din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău, însă nimeni nu a coordonat cu conducerea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.75 și nici cu locatarii demararea lucrărilor de construcție.

Relatează reclamantul că efectuarea unei intrări suplimentare presupune spargerea unui din pereții portanți ai clădirii chiar din temelie, iar acest fapt pune în primejdie structura și rezistența întregului bloc locativ. Consideră că Primăria mun. Chișinău nu avea nici un drept să autorizeze pentru societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service”, lucrările de construcție, fără a cere permisiunea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.75.

La 09 februarie 2014 Niculcea Edgar și Motreac Olga s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău solicitând anularea certificatului de urbanism nr.79/14 din 11 februarie 2014 și a autorizației de construire nr.400 din 11 noiembrie 2014 eliberate de Primăria municipiului Chișinău.

În motivarea pretențiilor au invocat că sunt locatarii în blocul locativ din bd. Dacia 30/1, mun. Chișinău, bloc care este compus din patru scări, fiecare cu nouă etaje și subsol. Locuințele lor sunt amplasate la etajul unu în scara nr.2 și respectiv scara nr.3.

Menționează că la 08 decembrie 2014 în subsolul blocului respectiv s-au început lucrări de construcție, autorizate de către Primăria mun. Chișinău. Lucrările presupun spargerea unui din pereții exteriori chiar de la temelia clădirii.

Susțin reclamanții că locuințelor lor sunt amplasate în nemijlocita apropiere de locul preconizat pentru spargerea peretelui exterior, iar pentru asemenea lucrări era necesar acordul locatarilor.

Consideră că Primăria mun. Chișinău ilegal a permis societății cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service”, autorizarea lucrărilor de construcție dat fiind faptul că potrivit art.3 alin.1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr.163 din 09 iulie 2010, la eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare trebuia în mod obligatoriu să existe acordul autentificat notarial al coproprietarilor de imobil/teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit.

Prin încheierea judecătorei Centrului mun. Chișinău din 25 februarie 2016 s-a conexasă într-un singur proces cauza civilă intentată de Niculcea Edgar și Motreac Olga împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind contestarea actelor administrative, cu cauza civilă înaintată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.75 împotriva Primăriei municipiului Chișinău intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” privind contestarea actelor administrative.

Prin hotărârea judecătorei Centrului mun. Chișinău din 23 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.75 și cererea de chemare în judecată înaintată de Niculcea Edgar și Motreac Olga.

S-a anulat certificatul de urbanism nr.79/14 din 11 februarie 2014 și autorizația de construcție nr.400 din 11 noiembrie 2014 eliberate de către Primăria mun. Chișinău, pentru efectuarea lucrărilor de construcție de societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” la 25 mai 2016 a depus solicitând, admiterea apelului, casarea

hotărîrii judecătoreiei Centru mun. Chişinău din 23 mai 2016 şi emiterea unei noi decizii de respingere a cererilor de chemare în judecată înaintate de Cooperativa de Construcţie a Locuinţelor nr.75 şi Niculcea Edgar şi Motreac Olga.

La fel, nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, Primăria mun. Chişinău la 03 iunie 2016 a depus solicitând, admiterea apelului, casarea hotărîrii judecătoreiei Centru mun. Chişinău din 23 mai 2016 şi emiterea unei noi decizii de respingere a cererilor de chemare în judecată înaintate de Cooperativa de Construcţie a Locuinţelor nr.75 şi Niculcea Edgar şi Motreac Olga.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 30 noiembrie 2016, s-au respins apelurile declarate de către Primăria mun. Chişinău şi societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” şi s-a menţinut hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chişinău din 23 mai 2016.

La 24 februarie 2017, Primăria municipiului Chişinău a declarat recurs împotriva hotărîrii judecătoreiei Centru mun. Chişinău din 23 mai 2016 şi a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 30 noiembrie 2016, solicitând casarea acestora şi emiterea unei noi decizii de respingere a pretenţiilor înaintate de Cooperativa de Construcţie a Locuinţelor nr.75, Niculcea Edgar şi Motreac Olga.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluţia instanţelor ierarhic inferioare, instanţele investite cu judecarea fondului au dat o apreciere greşită circumstanţelor pricinii şi probelor acumulate, precum şi au interpretat eronat normele de drept material.

În opinia recurentului circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii, pe care instanţele inferioare le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice, pertinente, iar concluziile primei instanţe sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii.

Sustine că este neîntemeiată concluzia instanţei de apel precum că certificatul de urbanism şi autorizaţia de construcţie au fost eliberate ilegal. Administraţia publică locală a acţionat în conformitate cu legislaţia în vigoare, exercitând-şi drepturile legale şi respectând condiţiile de eliberare a autorizaţiei de construire, iar societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” la cererea pentru eliberarea autorizaţiei de construire a anexat toate documentele prevăzute de art.12 alin.1) din Legea nr.163 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie.

Consideră că instanţa de apel nu a respectat şi aplicat corect normele de drept material şi procesual, nu a cercetat pertinent probele administrate, astfel nefiind constatate, elucidate şi dovedite pe deplin toate circumstanţele care au importanţă pentru justa soluţionare a pricinii.

La 03 aprilie 2017, societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” a declarat recurs împotriva hotărîrii judecătoreiei Centru mun. Chişinău din 23 mai 2016 şi a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 30 noiembrie 2016, solicitând casarea acestora şi emiterea unei noi decizii de respingere a pretenţiilor înaintate de Cooperativa de Construcţie a Locuinţelor nr.75, Niculcea Edgar şi Motreac Olga.

În motivarea recursului societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” a indicat că nu este de acord cu soluţia instanţei de apel. La examinarea apelului instanţa

de apel nu a luat în considerație împrejurările de fapt din speță și a interpretat eronat prevederile legii.

Susține că instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat prevederile art.10) alin.3) din Legea condominiului care prevede că zidurile, pereții dintre încăperi și proprietatea comună, care nu fac parte din structura de rezistență a clădirii, pot fi reamplasate numai cu acordul asociației de coproprietari, iar la caz este vorba doar despre resistemizarea încăperilor proprietate privată și organizarea unei intrări suplimentare, care nu prevede reamplasarea așa cum este indicat în normă.

Menționează că, la momentul eliberării actelor administrative au fost respectate toate actele normative în vigoare și anume prevederile Legii nr.163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea lucrărilor de construcție.

Consideră recurentul că, la emiterea deciziei instanța de apel nu a luat în considerație toate prevederile legale.

Recurenții a depus cererii de recurs în temeiul art. 432, alin. (2), lit. a) și c) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Prin referința depusă la 04 aprilie 2017 Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.75 a menționat că instanțele ierarhic inferioare au dat o soluție corectă și au analizat în ansamblu probele prezentate de către părți, iar recursul înaintat de Primăria mun.Chișinău este neîntemeiat și nu indică expres care norme de drept material au fost aplicate eronat. A solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 30 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 30 ianuarie 2017 (f.d.112), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererile de recurs a fost depusă la 24 februarie 2017 și respectiv la 03 aprilie 2017, prin urmare recursurile se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Referitor la cererea de amânare, Colegiul menționează că conform art. 442 (1) din Codul de procedură civilă judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Primăria municipiului Chișinău și societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Primăria municipiului Chișinău și societatea cu răspundere limitată „Antoval Gaz Service” se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari